

Lieta C-491/19

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2019. gada 26. jūnijs

Iesniedzējtiesa:

Kúria (Augstākā tiesa, Ungārija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 2. maijs

Atbildētāja pirmajā instancē un kasācijas sūdzības iesniedzēja:

Emberi Erőforrások Minisztériuma (Cilvēkresursu ministrija,
Ungārija)

Prasītāja pirmajā instancē un atbildētāja kasācijas tiesvedībā:

Szent –Borbála Kórház

Pamatlietas procesa priekšmets

Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzība – Publiskā iepirkuma tiesību normu pārkāpšana, kas uzskatāma arī par līguma neizpildi – Civiltiesas, kas izskata nolīguma par subsīdiju neizpildi, lai konstatētu pārkāpumu publiskā iepirkuma jomā, kompetence

Priekšmets un lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu tiesiskais pamats

Pirmkārt, pamata strīda priekšmets ir noteikt, vai iestādes, kas ir kompetentas īstenot procedūru par neatbilstībām tiesiskajās attiecībās, kuras izriet no nolīguma par subsīdiju, var tieši izskatīt jebkuru pārkāpumu, kas rada kaitējumu Eiropas Savienības budžeta finanšu interesēm, un, ja tā ir, vai tām ir jāpiemēro finanšu korekcija.

Otrkārt, lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz to, vai gadījumā, ja tiesiskajās attiecībās, kas izriet no nolīguma par subsīdiju, tiek konstatēta neatbilstība, kas ir uzskatāma par kādas publiskā iepirkuma tiesību normas

pārkāpumu un rada aizdomas par minētā nolīguma neievērošanu, ir jāpiemēro Ungārijas valsts tiesību akti par prasījumiem saistībā ar publiskā iepirkuma līgumiem, kas dod iespēju izvirzīt civiltiesiskus prasījumus, pamatojoties uz Publisko iepirkumu likuma pārkāpumu, tam pievienojot lēmumu, ko izdevusi atsevišķa iestāde – *Közbeszerzési Döntőbizottság* (Publisko iepirkumu arbitrāžas komisija, Ungārija; turpmāk tekstā – “arbitrāžas komisija”) vai ko pasludinājusi tiesa, izskatot prasību par arbitrāžas komisijas lēmumu, galīgi nosakot šāda pārkāpuma esamību; lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas arī uz jautājumu, vai gadījumā, ja procedūra minētajā arbitrāžas komisijā nav uzsākta, tiesa, kas izskata civiltiesiskus prasījumus, ir tiesīga novērtēt neatbilstību publiskā iepirkuma jomā, pārbaudot līguma neizpildi.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu juridiskais pamats ir LESD 267. pants.

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai tiesiskajās attiecībās, kas izriet no nolīguma par subsīdiju, dalībvalstu starpniekiestādes un struktūras, kuru kompetencē ir pirmajā vai otrajā instancē izskatīt procedūru par neatbilstību, savās procedūrās saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (2006. gada 11. jūlijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999 (turpmāk tekstā – “Regula”), īpaši saistībā ar tās 60., 70. un 98. pantā ietverto kontroles mehānismu, ir tiesīgas tieši izvērtēt jebkādu pārkāpumu, kas rada vai varētu radīt kaitējumu Eiropas Savienības budžeta finanšu interesēm, un vajadzības gadījumā tām ir pienākums piemērot finanšu korekciju?

2. Vai valsts procesuālo tiesību norma vai arī judikatūra, kurā tā ir interpretēta, paredzot, ka nolīguma par subsīdiju gadījumā tā neizpildi, kas izpaužas kā publiskā iepirkuma tiesību normu pārkāpums (neatbilstība), konstatēt un uz tā pamata iesniegt jebkādu civiltiesisku prasījumu ir atļauts vienīgi tad, ja arbitrāžas komisija vai tiesa, izskatot prasību, kas celta par arbitrāžas komisijas lēmumu, ir galīgi atzinusi pārkāpuma esamību, pienācīgi efektīvi nodrošina Savienības finanšu interešu aizsardzību?

3. Ja publiskā iepirkuma tiesību normu pārkāpums rada aizdomas par neatbilstību, bet arbitrāžas komisijā procedūra nav uzsākta, vai tiesa, kas izskata civiltiesiskus prasījumus saistībā ar nolīguma par subsīdiju izpildi, var izvērtēt neatbilstību publiskajam iepirkumam, izskatot nolīguma neizpildi?

Attiecīgās Savienības tiesību normas

– Padomes Regula (EK) Nr. 1083/2006 (2006. gada 11. jūlijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999 (OV 2006,

L 210, 25. lpp.; kļūdu labojums – OV 2007, L 145, 38. lpp., un OV 2008, L 301, 40. lpp.; turpmāk tekstā – “Regula”): 60., 70. un 98. pants;

- Eiropas Savienības Tiesas judikatūra, īpaši spriedumi, 2016. gada 26. maijs, *Județul Neamț un Județul Bacău* (C-260/14 un C-261/14, EU:C:2016:360); 2016. gada 14. jūlijs, *Wrocław – Miasto na prawach powiatu útélet* (C-406/14, EU:C:2016:562); 2017. gada 6. decembris, *Compania Națională de Autostrăzi si Drumuri Naționale din România* (C-408/16, EU:C:2017:940); 2000. gada 5. oktobris, Komisija/Francijs (C-18/98, EU:C:2000:54); 2009. gada 4. jūnijs, *Pometon* (C-158/08, EU:C:2009:349); 2014. gada 17. septembris, *Cruz & Companhia* (C-341/13, EU:C:2014:2230); 2014. gada 18. decembris, *Somvao* (C-599/13, EU:C:2014:2462); 2018. gada 7. augusts, *Hochtief* (C-300/17, EU:C:2018:635).

Atbilstošās valsts tiesību normas

- *A 2007-2013 programozási időszakban az Európai Regionális Fejlesztési Alapból, az Európai Szociális Alapból és a Kohéziós Alapból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 4/2011. (I-28.) Korm. rendelet* (2011. gada 28. janvāra Dekrēts 4/2011 par Eiropas Reģionālās attīstības fonda, Eiropas Sociālā fonda un Kohēzijas fonda atbalsta izmantošanu 2007.–2013. gada plānošanas periodam; turpmāk tekstā – “Dekrēts”): 2. panta 1. punkta 24. un 27. apakšpunkts, 86. panta 3. punkts, 87. panta 2. punkts, 90. panta 2.–4. punkts, 92. panta 1. un 2. punkts, 97. pants, 98. panta 1.–3. punkts un 99. panta 4. punkts.
- *A közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvény* (2011. gada Likums Nr. CXXIX par publisko iepirkumu; turpmāk tekstā – “Publisko iepirkumu likums”).
- *Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény* (2011. gada Likums Nr. CXCV par valsts budžetu; turpmāk tekstā – “Likums par valsts budžetu”): 53/A. panta 1. punkts.
- *A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény* (1959. gada Likums Nr. IV par Civilkodeksa apstiprināšanu (agrākais Civilkodekss)): 277. panta 1. punkts.

Īss pamatlietas faktu un procesa izklāsts

- 1 Ar 2011. gada 1. marta vēstuli *Nemzeti Fejlesztési Ügynökség* (Valsts attīstības aģentūra, Ungārija), kas ir *Emberi Erőforrások Minisztériuma* (Cilvēkresursu ministrija, Ungārija) (atbildētāja pirmajā instancē; turpmāk tekstā – “atbildētāja”) tiesību priekšgājēja, līdzekļu nodrošinātāja statusā piešķīra neatmaksājamu subsīdiju *Szent Borbála Kórház* (Svētās Barbaras slimnīca) (prasītāja pirmajā instancē; turpmāk tekstā – “prasītāja”) tiesību priekšgājējai saistībā ar atbalsta

programmu, ko finansē gan no Ungārijas budžeta, gan no Eiropas Reģionālās attīstības fonda, un kas tika izmantota par pamatu tam, lai prasītāja un starpniekiestāde, kas pārstāv atbildētāju, noslēgtu nolīgumu par subsīdijām par maksimālo summu HUF 4 264 050 289 apmērā, lai īstenotu slimnīcas modernizācijas projektu.

2. Pamatojoties uz konstatēto *ex posteriori* pārbaudē par publiskā iepirkuma procedūrām, kas paredzētas četru slimnīcas ēku atjaunošanai, tika ziņots, ka ir aizdomas par neatbilstību. *Emberi Erőforrások Minisztériuma Pályázatok Felülvizsgálati Főosztálya* (Cilvēkresursu ministrijas Publisko iepirkumu ģenerālinspekcija), kas izskatīja procedūru par neatbilstību pirmajā instancē, atzina, ka publiskā iepirkuma četru ēku atjaunošanai iedalīšana četrās daļās un paredzamās vērtības noteikšanas brīdī katras daļas vērtības atsevišķa aprēķināšana pārkāpj Publisko iepirkumu līguma 18. panta 1. un 2. punktu saistībā ar aizliegumu sadalīt daļās.
3. Procedūras par neatbilstību rezultātā minētā iestāde nolēma izslēgt HUF 65 319 907 no četru līgumu summas, t. i., 25 % no pieprasītās subsīdijas.
4. Tā kā prasītāja šo lēmumu apstrīdēja, procedūru par neatbilstību otrajā instancē izskatīja *Miniszterelnökség Jogi Ügyekért Felelős Helyettes Államtitkára* (Premjerministra biroja valsts sekretāra vietnieks juridiskajos jautājumos), darbojoties kā *Központi Koordinációs Szerv* (Centrālā koordinācijas iestāde), kas 2016. gada 5. oktobrī apstiprināja lēmumu par neatbilstību. Prasītāja atmaksāja izslēgto summu.
5. Prasītāja, iesniedzot prasības pieteikumu, atsaucoties uz nolīguma izpildi, pieprasīja piespriest atbildētājam samaksāt summu HUF 65 319 917 apmērā, kā arī kavējuma procentus. Pirmās instances tiesa minēto prasību savā spriedumā apmierināja, un šo spriedumu apstiprināja otrās instances tiesa.
6. Atbildētāja par galīgo spriedumu iesniedza kasācijas sūdzību, pieprasot tā atcelšanu un prasības noraidīšanu pēc būtības.

Pamatietas dalībnieku galvenie argumenti

7. Prasītāja apgalvo, ka saskaņā ar Publisko iepirkumu likuma 134. panta 2. punktu arbitrāžas komisijai ir ekskluzīva jurisdikcija izskatīt procedūru saistībā ar publiskā iepirkuma tiesību normu pārkāpumiem. Saskaņā ar minētā likuma 140. panta 1. punkta g) apakšpunktu subjekts, kas piešķir subsīdiju, var ierosināt procedūru arbitrāžas komisijā, ja, pildot savus pienākumus, tam kļūst zināms par kādu darbību vai bezdarbību, kas pārkāpj Publisko iepirkumu likumu.
8. Prasītāja apgalvo, ka saskaņā ar Publisko iepirkumu likuma 165. panta 1. punktu iespēja iesniegt civiltiesisku prasījumu, balstoties uz publiskā iepirkuma tiesību normu pārkāpumiem, ir pakļauta nosacījumam, ka arbitrāžas komisija vai tiesa, izskatot prasību, kas celta par arbitrāžas komisijas lēmumu, galīgi atzīst šāda

pārkāpuma esamību. Ciktāl, lai konstatētu neatbilstību, kas definēta Dekrēta 2. panta 1. punkta 24. apakšpunktā, ir nepieciešams, lai cita iestāde pieņemtu iepriekšēju lēmumu vai iepriekš atrisinātu kādu jautājumu, tās iestādes vadītājs, kas izskata procedūru par neatbilstību, var apturēt šādu procedūru.

- 9 Prasītāja uzskata, ka atbildētājam nebija tiesību pārbaudīt Publisko iepirkumu līguma 18. panta 1. un 2. punkta un 122. panta 7. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu, nedz atsaukt subsīdiju, pamatojoties uz procedūras iznākumu, jo arbitrāžas komisijai ir ekskluzīva kompetence novērtēt, vai prasītāja faktiski ir pārkāpusi minētos noteikumus. Tā uzskata, ka atbildētāja būtu rīkojusies pareizi, ja tā būtu apturējusi procedūru par neatbilstību saskaņā ar Dekrēta 87. panta 2. punktu un uzsākusi procedūru arbitrāžas komisijā.
- 10 Savā iebildumu rakstā atbildētāja lūdza prasību noraidīt. Tā apgalvoja, ka ieguldījumi četrās ēkās tika veikti saistībā ar projektu, kā rezultātā prasītāja bija pārkāpusi Publisko iepirkumu likuma 18. panta 1. un 2. punktu, jo nebija izpildīti nosacījumi, ņemot vērā ieguldījumu kopējo summu, lai rīkotu sarunu procedūru bez paziņojuma par līgumu (Publisko iepirkumu likuma 122. panta 7. punkts).
- 11 Atbildētāja norādīja, ka saskaņā ar Regulas 60. pantu vadošā iestāde un starpniekiestāde nodrošina, lai izvēlētais finansējums un darbības atbilstu kritērijiem, ko piemēro darbības programmai, un ka tie atbilst piemērojamajām Savienības un valsts tiesību normām attiecīgajā jomā visā īstenošanas laikposmā. Tā pamatoja subsīdijas atsaukšanas likumību, jo tā esot savas kontroles ietvaros pārbaudījusi, vai prasītāju var vainot nolīguma neizpildē, kas rada kaitējumu Eiropas Savienības vai Ungārijas vispārējā budžeta finanšu interesēm, vai arī varētu radīt šāda kaitējuma risku. Pārbaudot šos aspektus, tā bija kompetenta konstatēt neatbilstību, kas tai deva tiesības daļēji atteikt subsīdiju.
- 12 Atbildētāja turklāt apgalvoja, ka Publisko iepirkumu līguma 140. panta 1. punkts un Dekrēta 86. panta 3. punkts subjektam, kas piešķir subsīdiju, un starpniekiestādei vienīgi sniedz tiesības uzsākt procedūru arbitrāžas komisijā, neradot nekādu pienākumu šajā ziņā.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 13 Ungārijā ir izveidots atsevišķs procesuāls režīms, kas kā nosacījumu iespējai iesniegt prasījumus, pamatojoties uz Publisko iepirkumu likuma pārkāpumu, paredz prasību, ka šāda pārkāpuma esamība galīgi ir jākonstatē ar citas iestādes lēmumu.
- 14 Būtībā *Kúria* ir jāpieņem lēmums par to, vai, pamatojoties uz atbildētājas kompetences trūkumu konstatēt neatbilstību publiskā iepirkuma jomā, var pieprasīt, lai, izpildot nolīgumu par subsīdijām, tiktu atmaksāta summa, kas tika izslēgta no subsīdijas.

- 15 Iesniedzējtiesa uzskata, ka tai ir nopietnas šaubas par to, vai galīgajā spriedumā izmantotā oficiālā interpretācija ir pareiza. Regulas 60., 70. un 98. pantā ir noteikts, ka pirmās un otrās instances iestādēm, kas izskata procedūru par neatbilstību, ir kompetence konstatēt un labot jebkādu neatbilstību, kā arī atgūt nepamatoti izmaksātās summas. Neviena valsts tiesību norma vai interpretācijas prakse nevar paredzēt iespējai iesniegt civiltiesisku prasījumu, ar kuru pieprasīts atmaksāt subsīdiju, iepriekšēju nosacījumu, ka pirms tam ir jāuzsāk starpposma procedūra citā iestādē, īpaši tad, ja pirmās instances iestādei, kas izskata procedūru par neatbilstību, ir vienīgi iespēja, nevis pienākums uzsākt tiesvedību publiskā iepirkuma jomā, un, lai gan arī iestāde, kas var pieņemt otrās instances lēmumu, var uzsākt procedūru arbitrāžas komisijā, tai, izskatot prasību, nav saistošs šīs komisijas pieņemtā lēmuma saturs.
- 16 Eiropas Savienības Tiesa savā spriedumā lietā C-300/17 *Hochtief* jau ir lēmusi, ka Savienības tiesībām nav pretrunā valsts procesuālā tiesību norma, saskaņā ar kuru jebkādu civiltiesisku prasījumu par noteikumu, kas reglamentē publisko iepirkumu un publisko līgumu piešķiršanas tiesības, pārkāpumu var celt tikai tad, ja arbitrāžas komisija vai tiesa, kas izskata prasību par šīs arbitrāžas komisijas lēmumu, pieņem galīgu lēmumu par pārkāpuma esamību.
- 17 Saskaņā ar galīgo spriedumu Ungārijas likumdevējs ir izveidojis noteikumus par kompetenču sadali, lai izvairītos no juridiskas nenoteiktības, proti, lai gadījumā, ja arbitrāžas komisija, kas ir kompetenta konstatēt pārkāpumu esamību publisko iepirkumu jomā un kurā lieta ir obligāti jāiesniedz, nekonstatē pārkāpuma esamību, pēdējo minēto nevarētu izmantot arī vēlākā civilprocesā. Šo likumdevēja izvirzīto mērķi apstiprina arī Ungārijas augstāko tiesu judikatūra, saskaņā ar kuru gadījumos, kad tiesa, kurai ir jurisdikcija šim nolūkam, nav konstatējusi pārkāpumu veidojošu faktu publiskā iepirkuma procedūrā, nav iespējams atsaukties uz tiesību normu, kas reglamentē publiskā iepirkuma procedūru, pārkāpuma juridiskajām sekām civilajā tiesvedībā.
- 18 *Kúria* uzskata, ka, lai gan nolīgumi par subsīdijām un publiskā iepirkuma līgumi ir cieši saistīti juridiski koncepti, ir lietderīgi tos nošķirt, īpaši, ciktāl tas attiecas uz nosacījumu kopumu no tā izrietošo saistību izpildei. Šajā lietā minētie juridiskie jautājumi attiecas uz Savienības tiesību, īpaši Regulas, interpretācijas aspektiem.
- 19 Ņemot vērā to, ka prasītājas projekts ir īstenots ar resursiem, ko līdzfinansē no Eiropas Reģionālās attīstības fonda un Ungārijas budžeta, ir jānosaka, vai Regulas un Dekrēta, kas pieņemts, īstenojot minēto Regulu, interpretācija galīgajā spriedumā ir saderīga ar Savienības likumdevēja mērķi.
- 20 Tāpat ir jāinterpretē, vai līguma neizpilde, kas ir uzskatāma par publiskā iepirkuma tiesību normu acīmredzamu pārkāpumu, ietilpst Savienības tiesību aktos definētajā neatbilstības jēdzienā.
- 21 Regulas 2. panta 7. punktā un Dekrēta 2. panta 1. punkta 24. apakšpunktā neatbilstības jēdziens [attiecīgi] ir definēts kā jebkurš Savienības tiesību aktu

- pārkāpums, kas noticis saimnieciskās darbības subjekta darbības vai bezdarbības dēļ un kas rada vai varētu radīt kaitējumu Eiropas Savienības vispārējam budžetam, prasot no vispārējā budžeta segt nepamatotu izdevumu daļu, un kā valsts tiesību normu, kā arī nolīguma par subsīdiju pušu pienākumu pārkāpums, kura rezultātā tiek vai var tikt nodarīts kaitējums Eiropas Savienības un līdz ar to Ungārijas finanšu interesēm.
- 22 Šajā lietā aplūkotā Regula ir daļa no sistēmas, kas nodrošina Savienības līdzekļu labu pārvaldību un tās finanšu interešu aizsardzību (spriedums C-260/14 un C-261/14 *Județul Neamț un Județul Bacău*). Savā interpretācijā Tiesa no tā secina, ka Savienībai, izmantojot fondu līdzekļus, ir tiesības finansēt darbības, kas tiek veiktas pilnībā atbilstoši Savienības tiesībām, tostarp tiesību aktiem, kas piemērojami publiskā iepirkuma jomā (spriedums C-406/14, *Wrocław – Miasto na prawach powiatu* un spriedums C-408/16, *Compania Națională de Autostrăzi si Drumuri Naționale din România*).
- 23 Iesniedzējtiesa uzskata, ka piešķirtā subsīdija ir priekšrocība, kas izriet no Savienības tiesību aktu piemērošanas, un ka tās iegūšanai ir nepieciešams ievērot attiecīgo tiesisko regulējumu. Ja šis nosacījums netiek izpildīts, iegūtā priekšrocība zaudē savu juridisko pamatu nevis kā sankcija, bet tikai tādēļ, ka ir konstatēts šāds pārkāpums (spriedumi *Județul Neamț un Județul Bacău*, C-260/14 un C-261/14, *Pometon*, C-158/08, *Cruz & Companhia*, C-341/13, un *Somvao*, C-599/13). Tas rada jautājumu, vai subsīdijas saņēmējam ir subjektīvas tiesības pieprasīt atmaksāt subsīdiju, kas tika atsaukta līguma pārkāpuma dēļ un ko tas atmaksāja.
- 24 Jāinterpretē, vai tāda procesuālā sistēma, kas ļauj, ka neatbilstības konstatējums, kas veikts administratīva veida procedūrā, tiek pārskatīts civilprocesā, ir saskanīga ar Savienības finanšu interešu efektīvu aizsardzību (spriedums C-406/14, *Wrocław – Miasto na prawach powiatu*).
- 25 Rodas juridiskas interpretācijas jautājums, vai gadījumā, ja iestādēm vai struktūrām, kas ir kompetentas izskatīt procedūru par neatbilstību, nav tiesību konstatēt neatbilstību, kas izpaužas kā publiskā iepirkuma tiesību normu pārkāpums, bet gadījumā, ja ir norādes par šādu tiesību normu pārkāpumiem, tās var apturēt procedūru un vērsties arbitrāžas komisijā, šāda kompetenču sadale nepadara pārmērīgi sarežģītu vai neiespējamu Savienības un līdz ar to Ungārijas finanšu interešu efektīvu aizsardzību.
- 26 Vērtējot šo jautājumu, ir svarīgi, ka Ungārijas tiesību aktos iestādēm, kas izskata procedūru par neatbilstību, vienīgi tiek piedāvāta iespēja vērsties arbitrāžas komisijā. Ņemot vērā, ka procedūra arbitrāžas komisijā var tikt uzsākta vienīgi noteiktā termiņā, daļai pārkāpumu var nebūt juridisku seku, turklāt ievērojamais starpposma procedūras ilgums var paildzināt procesu, kas var arī kaitēt finanšu interešu efektīvai aizsardzībai. Jāizvērtē arī fakts, ka starpposma procedūrā pieņemtā lēmuma saturs nav saistošs iestādei, kas izskata prasību procedūras par neatbilstību kontekstā (Publisko iepirkumu likuma 98. panta 3. punkts).

- 27 Ciktāl iestādēm, kas piešķir subsīdiju, konstatējot acīmredzamu pārkāpumu publiskā iepirkuma jomā, kas rada aizdomas arī par nolīguma par subsīdiju neizpildi, ir pienākums uzsākt procedūru citā iestādē un tikai šāds atzinums ļauj tām konstatēt pārkāpuma esamību un pieprasīt nepamatotu maksājumu atmaksu, minēto iestāžu kontroles pilnvaras var tikt atstātas bez satura. Tas var mazināt Savienības tiesību lietderīgo iedarbību, ļaujot subsīdiju saņēmējam, pat nopietnu pārkāpumu gadījumā, pieprasīt pilnu nolīguma summu, pamatojoties uz nolīguma izpildi.
- 28 Pamatojoties uz iepriekš minētajiem apsvērumiem, ir jāizlemj, vai galīgajā spriedumā ietvertā Publisko iepirkumu likuma interpretācija ir piemērota, lai pienācīgi aizsargātu Eiropas Savienības un līdz ar to Ungārijas finanšu intereses.
- 29 Ja atbilde uz šo jautājumu ir negatīva, tiek uzdots jautājums, vai par procedūras par neatbilstību izskatīšanu atbildīgā iestāde, tostarp tieši pamatojoties uz Regulas noteikumiem, ir kompetenta arī konstatēt neatbilstību, kas ietver publiskā iepirkuma tiesību normu acīmredzamu pārkāpumu.
- 30 Iespējams, ka ir nepieciešams interpretēt, vai gadījumā, ja tiesiskais regulējums, kura pamatā ir iepriekš izklāstītā kompetenču sadale, ir saderīgs ar Savienības tiesībām, bet arbitrāžas komisija nav konstatējusi pārkāpumu, tiesa, kas izskata civiltiesisku strīdu saistībā ar nolīguma neizpildi un tā sekām, var izvērtēt prasītājas publiskā iepirkuma tiesību normām neatbilstošo rīcību, īpaši tad, ja lēmumu, kas pieņemts saistībā ar procedūru par neatbilstību, nevar apstrīdēt tiesā.